

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1253/2021
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Лазара Рајића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Рајића, адвоката Милисава Чогурића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр 54/18 од 23.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 14/21 од 13.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Рајића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр 54/18 од 23.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 14/21 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр 54/18 од 23.07.2020. године, окривљени Лазар Рајић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 12.09.2015. године до 15.10.2015. године.

Истом пресудом, обавезан је окривљени Лазар Рајић да Вишем суду у Смедереву и Вишем јавном тужилаштву у Смедереву накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем по правноснажности пресуде, а да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 14/21 од 13.05.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, и између осталих, жалбе бранилаца окривљеног Лазара Рајића, па је пресуда Вишег суда у Смедереву К бр 54/18 од 23.07.2020. године, у односу на овог окривљеног, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Лазара Рајића, адвокат Милисав Чогурић, без навођења законског основа, а из образложења захтева прозилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Рајића је неоснован.

Бранилац окривљеног Лазара Рајића у захтеву наводи да из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде не произилазе битни елементи кривичног дела за које је окривљени Лазар Рајић оглашен кривим, јер је у изреци наведено да је окривљени посредовао између окривљеног АА и окривљеног ББ, а да их при томе није довео у везу, из чега произилази да се окривљени АА и окривљени ББ нису могли договорити о примопредаји дроге, а до примопредаје дроге није ни дошло, јер је окривљени Лазар Рајић одустао од те трансакције и вратио дрогу окривљеном ББ, што представља одустанак од извршења кривичног дела, па се у радњама окривљеног Лазара Рајића не стичу сви битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, а на чињенично стање утврђено у побијаним пресудама, погрешно је примењен закон.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Лазара Рајића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да је овај окривљени критичном приликом остварио радњу посредовања при куповини и продаји опојне дроге, чиме је учињена алтернативно одређена радња извршења кривичног дела прописана чланом 246. став 1. КЗ (страница 4, став 2 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**